

[Steen.]

Jeg kan ikke opfatte det paa anden Maade end, at man er villig til at tage en saglig Drøftelse af Sagen og ikke vil gaa ind for det, det ærede Medlem med andre Ord har givet Udtryk, nemlig pure afvise den. Det kan de Ord ikke være Udtryk for, og naar disse to Udtalelser staar overfor hinanden og ikke kan forenes, saa kan vi være enige om at stryge dette: pure afvise, og saa kan vi tale os til Rette paa det andet Grundlag.

Men der var en enkelt kritisk Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Ulrich nu førte frem, hvori han saglig har Ret, hvad jeg allerede i første Omgang gjorde opmærksom paa, og det var denne, at der i Bestemmelsen om det fremtidige Fordelingsgrundlag lægges et overordentlig stærkt Pres paa Kommunerne. Det har jeg allerede sagt, det er ganske aabenbart, og det er ogsaa tilsigtet. Saa siger det ærede Medlem Hr. Ulrich: Gør det frivilligt for Kommunerne. Maa jeg heroverfor sige, at det er jo ikke let at gøre Folk tilpas; frivilligt for Kommunerne i den Forstand var jo netop et Princip, der fandtes i det Forslag, mit Parti i sin Tid fremsatte, og for hvilket jeg havde den Ære at være Ordfører, men det afviste det ærede Medlem Hr. Ulrich med nogle andre Grunde.

Saadan sørger man for at faa en Række Ting at hænge sig i; vi har efterhaanden forsøgt paa alle mulige Maader at gøre de Herrer tilpas, og det er forfærdelig vanskeligt; men jeg haaber altsaa paa Grundlag af den Udtalelse, der er fremsat i Dag, at det skal lykkes.

I Modsætning til de to ærede Ordførere har jeg med største Interesse hørt det Indlæg, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Vejen. Det ærede Medlem Hr. Vejen gjorde en indledende Bemærkning til sine i øvrigt interessante Udtalelser om, at de politiske Formaal, der kunde staa i Forbindelse med Forslaget, skulde han lade ligge. Det var klogt af det ærede Medlem, for der er nemlig ingen, og var han begyndt at manøvrere med det, var det blevet en tynd og daarlig Tale, nu blev det derimod et vægtigt Indlæg.

Det, som det ærede Medlem navnlig havde fæstnet sig ved, var hele Fordelingsgrundlaget for de betydelige Afgiftsbeløb, som de forskellige Former for Motorbeskatning nu indbringer; men jeg maa sige, at selv om Spørgsmaalet med fuld Føje kan rejses her, synes jeg ikke, at jeg i hvert Fald kan gaa ind i en Drøftelse af alle de Syns-

punkter, som det ærede Medlem her fremførte.

Det ærede Medlem hæftede sig ved Bemærkningen om, at de Arbejder, her stilles Forslag om, fortrinsvis udføres i Vinterhalvaaret, og udtrykte sin Betænkelighed herved. Jeg forstaaer godt, hvilke Dele af Arbejdet det ærede Medlems Betænkelighed er knyttet til, men jeg ved ogsaa, at denne Bestemmelse ikke skal tages saa bogstaveligt, den vil sikkert blive fortolket overordentlig liberalt; hvis det ærede Medlem kan føle sig tilfredsstillet ved en anden Affattelse paa dette Punkt, skal der ikke her blive nogen Hindring for, at vi kan komme paa Talefod med hinanden.

De Synspunkter, det ærede Medlem var inde paa i det hele taget — jeg kan godt forstaa dem i Betragtning af, hvilke Egne det ærede Medlem særlig føler sig som Repræsentant for — vil jeg gerne imødekomme under de fremtidige Forhandlinger. Der er jo, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, gjort en Begyndelse i Lovforslagets § 4 med Bestemmelsen om de 2,5 Mill. Kr., som her stilles til Raadighed.

Jeg er slet ikke uenig med det ærede Medlem i, at hele det Fordelingsprincip, der findes i Lovforslaget, kan have sine Svagheder, og jeg vil meget gerne være med til at undersøge Muligheden for at finde en Form, der giver mere Sikkerhed for, hvorledes Fordelingen bliver, da det givne Grundlag i Virkeligheden er noget løst; og jeg vil ligeledes gerne forhandle — hvis det kan bidrage til en Forstaaelse mellem os — om selve det Beløb, der her er Tale om.

I det hele taget var det ærede Medlems Indlæg Udtryk for Forstaaelse af Spørgsmaalet og Interesse for Sagen, derfor tror jeg ogsaa, der vil være Mulighed for at finde et Grundlag, som vi begge kan forsvare.

Til Slut gjorde det ærede Medlem en Bemærkning, som var overordentlig rigtig. At han derved kom til at ramme sit eget Partis Ordfører, kan han ikke gøre for, thi det er den ærede Ordfører, der har sagt noget forkert. Det ærede Medlem sagde, at Dyrslæger, Læger og andre, hvis Erhverv medfører, at de fortrinsvis maa køre paa de meget daarlige Biveje omkring i Sognene, bliver beskattet dobbelt, idet de faar et særlig stærkt Slid paa Vognen og et meget stort Benzin- og Gummiforbrug o. s. v.

Men hvad var det, det ærede Medlem Hr. Hedelund og det ærede Medlem Hr. Ulrich samstemmende erklærede i Gaar, da de drog i Leding mod det hele? Det var, at vi havde nogle udmærkede Veje, der